

In stilte geleefd, met stille trom vertrokken

Mijn allereerste stapjes zijn nooit vastgelegd, maar de ontelbare stapjes naar de kleuter- en de dorpsschool zijn mij altijd bijgebleven: viermaal 2 km dagelijks. De weg was lang maar zeer veilig en zeer comfortabel, want ik liep niet op klompen zoals de meeste anderen. Op mijn plechtige communie kreeg ik een prachtige fiets, ik reed er mee naar het college, de normaalschool en later ook naar Don Bosco om er les te geven.

De weg doorheen het schoolleven was lang, boeiend en verrassend zoals toen ik van mijn oversten een bio-lokaal kreeg met alles erop en eraan; dit tot groot plezier van de leerlingen en tot grote tevredenheid van de inspectie.

Ondertussen bolde de fiets maar verder zoals tijdens de woensdagnamiddagactiviteiten op school of tijdens het verlof naar de verre fietskampen in Limburg.

Dan kwam er een kruispunt in mijn leven. Jozefa kwam, zag en overwon door haar eenvoud en gezellige babbel. En van het één kwam het ander: 2 kinderen, Frank en Greet en later telkens 2 kleinkinderen, Julie en Lisa, Wout en Elena.

Jozefa nam het stuur van het wiegende eendje over en ik kon terug met de fiets naar school.

Er was ook nog tijd over voor andere passies. De Natuur die ik heb zien aftakelen. Hopelijk komt het weer goed en zal de Natuur de mensheid terug weten te beschermen en niet andersom.

De Natuur was voor mij ook nog de schapen, de hoogstamfruitbomen en de moestuin. Ik mocht tot mijn grote verwondering omwille van mijn schapen verbouwen in landbouwgebied. Mijn verbouwwoede deed daar heel wat gebouwen sneuvelen en verrijzen. Verbouwen zit een beetje in het bloed en aardig wat baksteen en bakwagen zijn door mijn handen gegleden.

Maar alles heeft paal en perk.

Mijn bakwagen geraakte versleten en ook de zate van mijn fiets begon zich aan te passen aan de fietser.

Toch kreeg ik als buitenkans nog 5 jaar extra-time, een onbeschrijfelijk verrassend godsgeschenk. Vanaf nu heb ik mijn lot niet meer in handen, maar geef ik het uit handen.

Ik zeg u geen vaarwel, maar vaar allen nog maar geruime tijd verder.

We namen afscheid van

de heer

Roger De Roo

echtgenoot van mevrouw Jozefa Declerck

geboren in Tielt op 20 februari 1940 en thuis in Deinze
van ons heengegaan op 16 januari 2026.

De afscheidsplechtigheid heeft in intieme kring plaatsgevonden,
dit volgens de uitdrukkelijke wens van Roger.

Er is een mis opgedragen in het Atrium van het
ziekenhuis Maria Middelaers op 21 december 2025
waar Roger de kans kreeg om persoonlijk afscheid te nemen
van de families De Roo en Declerck om hen allen te bedanken.

Roger zijn urne werd in de urnenkelder begraven op de
begraafplaats van Astene.

Dit bericht geldt als enige kennisgeving.

Jozefa Declerck

zijn echtgenote,

Frank De Roo

Wout (†)

Elena

Greet De Roo

Julie en Yentl

Lisa

zijn kinderen en kleinkinderen,

danken u voor uw steun en blijken van medeleven.

*'Ik bedank dokter Els voor de fijne begeleiding
op de allerlaatste wegen van mijn leven.'*

Rouwadres:

Uitvaartverzorging Van den Abeele

t.a.v. familie De Roo

Dorpsstraat 77 te 9800 Deinze

www.uitvaartverzorgingvandenabeele.be

www.onstroostatelier.be